УНИВЕРЗИТЕТ УМЕТНОСТИ
ФАКУЛТЕТ ЛИКОВНИХ УМЕТНОСТИ
Бр. 20/213
28.10. 2026 год.
БЕОГРАД

Универзитет уметности у Београду
Факултет ликовних уметности
Париска 16, Београд
Наставно – уметничком – научном већу

Извештај Комисије за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта

**„Испреплетане нити, ткања упоредних реалности – цртежи, објекти, инсталације“**

кандидаткиње Стефание Вељковић

Наставно – уметничко – научно веће Факултета ликовних уметности у Београду је на 530. седници одржаној 02. септембра 2026. године, усвојило Комисију за за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта **„Испреплетане нити, ткања упоредних реалности – цртежи, објекти, инсталације“** кандидаткиње Стефание Вељковић, у саставу:

1. др ум. Љиљана Шуњеварић, доцент, Универзитет уметности у Београду, Факултет ликовних уметности;
2. др ум. Наташа Кокић, доцент, Универзитет уметности у Београду, Факултет ликовних уметности;
3. мр Даниела Фулгоси, редовни професор, Универзитет уметности у Београду, Факултет примењених уметности;
4. др Никола Шуица, редовни професор у пензији, Универзитет уметности у Београду, Факултет ликовних уметности;
5. др ум. Оливера Парлић Карајанковић, редовни професор, Универзитет уметности у Београду, Факултет ликовних уметности (ментор).

Комисија доставља Наставно – уметничком – научном већу Факултета ликовних уметности следеће:

**Биографија докторанда и списак уметничких радова**

Стефаниа Д. Вељковић, рођена је 1986. године у Параћину. На Факултету ликовних уметности у Београду дипломирала је 2011. године на Мастер студијама сликарства у класи проф. Анђелке Бојовић. Студије првог степена – Основне академске студије завршила је на истом факултету 2009. године. Школу за уметничке занате у Шапцу, смер стилског кројача завршила је 2005. године. У својој биографији Вељковић бележи 14

самосталних и 30 групних изложби у земљи и иностранству. Добитница је 2 награде (Прва награда у категорији визуелних уметности на конкурсу „Planeta Art" удружења „Шта хоћеш?" 2014. и Награда за пето место ликовног конкурса „На путу светлости" у организацији Електро-дистрибуције Краљево и Службеног гласника, Београд 2004), учествовала је у 3 ликовне колоније (41.Сисевачка колонија 2016. Ликовна колонија УГЉЕВИК 2015. и 23. Ликовна колонија Ресава 2015).

Самосталне изложбе:

- Ток, изложба фротажа, Галерија Дома омладине Београда, Београд, јул 2023.год.
- Часть меня, Национальный художественный музей Республики Саха (Якутия), июнь-июль 2018 год.
- Део мене, Национални музеј уметности Републике Саха (Јакутија), Русија, јун-јул 2018.год.
- Цртежи, Ликовни салон, Народни универзитет, Трстеник, август 2017. год.
- Изложба радова, Галерија Београдске тврђаве, Стамбол капија, Београд, октобар 2016.год.
- Изложба радова, Центар за културу „Свети Стефан, деспот српски", Деспотовац, мај 2016. Год.
- „Коса" Центар за културу и образовање „Божидарац 1947", Београд, март-април 2016. год.
- „Коса" Галерија Центра за културу и образовање Раковица, Београд, мај 2015.год.
- „Коса" изложба цртежа и инсталација, Градска галерија Маржик, Удружење ликовних и примењених уметника, Краљево, март 2015.год.
- „Интимни аутопортрет'' изложба цртежа и слика, Галерија Ш, ОШ „Вук Караџић'' Поточац, новембар 2012.год.
- Изложба фотографија „Ми смо Параћин'', Културни центар Параћин, август 2012. год.
- Изложба цртежа, са Кајтез Тајаном и Сибиновић Владаном, Факултет драмских уметности, Београд, мај 2011. год.
- Изложба слика, Градска библиотека галерија „У пролазу'' Параћин, мај 2006. год.
- Изложба цртежа и слика ученика IV године, са Дамњановић Јасном и Младеном Пантелићем, Галерија културног центра, Шабац, мај 2005. год.

Групне изложбе:

- Fresh legs Berlin 2022, Galleri Heike Arndt DK, Berlin, јун 2022.- октобар 2022.год.
- Жене-уметници, Културни центар Параћин, март 2022. год.
- Изложба радова „41.Сисевачка колонија", Културни центар Параћин, септембар 2016. год.
- XVII Пролећни ликовни салон, Галерија Центра за културу „Масука", Велика Плана, март 2016.год.
- „Под моравским луком" Изложба радова параћинских уметника, Легат Милића од Мачве Културни центар Крушевац, децембар 2015.год.
- 59. Октобарски салон Шабац, Народни музеј Шабац, октобар 2015.год.
- Изложба слика 23. Ликовне колоније Ресава 2015. Центар за културу „Свети Стефан, деспот српски", Деспотовац, 2015.год.
- Изложба слика „Ликовна колонија УГЉЕВИК 2015'', Центар за културу „Филип Вишњић", Угљевик, Република Српска, август 2015.год.
- Изложба „Младост 2015'' Наградног конкурса Ниш Арт Фондације, Галерија Србија, Ниш, мај 2015.год.
- Изложба „Младост 2015'' Наградног конкурса Ниш Арт Фондације, Галерија Куће Легата, Београд, јун 2015.год.
- 9. Новогодишњи продајни салон, Галерија Културног центра Параћин, децембар 2014.- јануар 2015. год.
- 8. Новогодишња продајна изложба, Галерија Културног центра Параћин, децембар 2013.- јануар 2014. год.

- Изложба студената ФЛУ из Београда, Галерија средње школе „Младост'' Петровац на Млави, јун 2011. год.
- Изложба „Телом'', цртежи студената завршне године мастер студија сликарства, ФЛУ из Београда, класе Проф. Весне Кнежевић, Галерија ФЛУ Београд, април 2011.год.
- Цртежи студената ФЛУ, Галерија Центра за културу Деспотовац, јул 2010. год.
- Изложба студената Универзитета уметности у Београду, фестивал „Фестум'', Студентски културни центар, мај 2010. год.
- 39. Изложба цртежа и скулптура малог формата студената ФЛУ из Београда, Магацин у Краљевића Марка, мај 2010.год.
- Цртежи студената ФЛУ, Галерија средње школе Младост, Петровац на Млави, 2010. год.
- Новогодишња продајна изложба, Галерија Културног центра Параћин, децембар 2009.- јануар 2010. год.
- 15. Београдска мини-арт сцена Београда „Метармофозе'', Галерија Сингидунум, Београд, децембар 2008- јануар 2009. год.
- Изложба цртежа студената ФЛУ „Часови цртања'', Галерија Феникс, Београд, октобар 2009. год.
- 37. Изложба цртежа и скулптура малог формата студената ФЛУ из Београда, Галерија Дома омладине Београда, 2008. год.
- „Принцеза Оливера'', идејно решење лика принцезе Оливере, Стара капетанија, Земун, 2008-2009. год.
- Цртежи студената ФЛУ, простор „Кућа Ђуре Јакшића'' Скадарлија, Београд, децембар 2008. год.
- Цртежи студената ФЛУ, Галерија средње школе Младост, Петровац на Млави, 2008. год.
- Новогодишња продајна изложба слика, Културни центар Параћин, децембар 2007.- јануар 2008. год.
- Новогодишња продајна изложба, Галерија Културног центра Параћин, децембар 2006.- јануар 2007.год.
- Редовна годишња изложба УЛС Рума, новембар 2004. год.
- Пролећна изложба УЛС Рума, јун-јул 2004. год.
- Продајна изложба радова деце средњошколског узраста (наградни конкурс на тему „На путу светлости'' који је организовала Електро-дистрибуција Краљево и Службени гласник Београд), јануар-фебруар 2004. год.

**Опис и детаљна анализа докторског уметничког пројекта**

Докторски уметнички пројекат „Испреплетане нити, ткања упоредних реалности – цртежи, објекти, инсталације", кандидаткиње Стефание Вељковић, састоји се из практичног уметничког рада и писаног дела. Финални, практични део пројекта реализован је у форми два изложбена догађаја у временском периоду од 30. септембра до 06. октобра 2026. године у просторима *Open Lab* Факултета ликовних уметности и у *Оставинској галерији* Културног центра Магацин у Краљевића Марка 8. У овим просторима Вељковић је представила неколико серија цртежа у техници графит на папиру, четири објекта и једну инсталацију.

Огледни изложбени простор Факултета ликовних уметности, *Open Lab*, кандидаткиња је према концепту *site specific* искористила за поставку своје инсталације *Куда?* Иако оба изложбена формата нису првобитно замишљена искључиво у дијалогу са архитектонским особеностима галеријских простора, током радног процеса, концепт је добио своју надоградњу кроз промишљање могућих просторних релација.

Специфичност простора *Open Lab,* која се огледа у постојању старог теретног лифта као неодвојивог елемента просторне целине, кандидаткиња је искористила као реди мејд предмет на који је надовезала остале инсталацијске елементе свог рада *Куда?* . Инсталација се састоји од две форме линеарних волумена од кучине чији изаткани завршеци имају облик стопала. Динамично, барокно кретање ове две форме (појединачне дужине 10 м), подржано је на два места металним сталцима/конструкцијама за инфузију. Почетна тачка овог имагинарног, или можда пак заустављеног кретања јесте теретни лифт, механичка направа која је интегрални део датог простора још од краја деветнаестог века. Њена архаичност и непрепознатљивост у односу на савремена технолошка и дизајнерска помагала ове намене, успоставља симболички временски ток потпомогнут просторним кретањем осталих елемената. Кудељни канапи, намењени ручном повлачењу терета, у материјалном али у концептуалном и метафоричком смислу конституисали су својеврсно телесно кретање. Поетско тело ове инсталације, као вишеслојна и полифона структура у којој се сопство конструише као процес-форма, представља живу форму у покрету, која „тражи да се настави".

У *Оставинској галерији* Културног центра Магацин у Краљевића Марка 8 која се састоји из три целине, Вељковић је направила поставку наглашеног амбијенталног карактера. Поставка је успешно објединила неколико серија цртежа и серију објеката који су настали хибридизацијом или преобликовањем нађених, употребних предмета уз употребу људске косе, вештачког крзна и кудеље. Први део простора, кроз који се улази, ауторка је искористила за видео пројекцију презентације инсталације *Куда?* која је била изложена у *Open Lab*-у. Фотографије инсталације пратиле су и документаристичке фотографије продукције, уметнице у процесу рада.

У следећем простору, који је ауторка именовала *Испрекидани снови* изложена су три просторна рада и један цртеж. Огољени болнички кревет са војног отпада на којем се налази изаткани јастук од косе, носи назив *Пустите ме да сањам, јер без снова се никад нећу одморити.* У ткиво јастука инкорпорирана је трака победничке медаље, чије се злато у форми нити дискретно преплиће са праменовима изаткане косе. Хибридни поступак грађења ове форме обједињио је мисао о тешко доступном спокоју и одмору са идејом непрекидне квантификације успеха. Поред овог рада који заузима централно место у простору, изложен је и рад *Бићу увек ту за тебе*, пар руку-рукавица, изатканих од косе, спојених плетеницом. Објекат је изложен на поду, својом двоструко подвученом телесношћу и гестуалним наговештајима, ствара осећање пузајуће нелагоде. Трећи објекат дискретно ироничног назива *Forever together-Заувек заједно,* такође је настао поступком хибридизације у коме су спојени плетеница од косе и оштрица ножа. Рад виси слободно у простору у горњој зони, недоступан рукама али као потенцијална претња и опасност. На зиду је постављен цртеж графитном оловком средњег формата, чији интензивни лучни ритам апропира архитектонску пластику лукова у галеријском простору. Иако конципирани независно, цртеж и објекат *Forever together-Заувек заједно*, уз неочекивано присуство сенке дају драматичну, готово надреалну ситуацију.

Последњим простором доминирају цртежи монументалних димензија. Лучне нише на зидовима су дале поетичан просторни оквир за поставку два полиптиха. Први полиптих, састоји се од пет цртежа формата 100x70cm укупних димензија 100x350cm. Интензивно,

драматично и барокно кретање настало низом поновљених гестова, чини згуснути графитни запис временских слојева. Ритмичком структуром и током конституише се простор према обрисима проживљеног времена. Време кретање посматрача у простору којим се прати овај монументални ток, супротстављено је гестуално уписаном протоку времена. Специфичност поставке цртежа у простору нише, нижа је од очекиване: смакнута с линије ока, позиционира овај интензивни догађај у осећајну зону абдомена. Други полиптих, цртан графитном оловком, такође је монументалних димензија и састоји се из 5 формата димензија 100 x 150 cm. Надовезујући се на кретање и просторност представљене спиралне графичке путање, својом поставком, која се наставља на раван суседног зида, конституише нову просторност. На овај начин, посматрач улази у простор цртежа, који престаје да буде само призор на равни зида. На лучном своду који дели овај простор на две целине, кандидаткиња је поставила неколико цртежа мањег формата из ткз. *Затворске серије.* Ови радови као начини записивања протока времена, методолошки референшу на *Цртеже несанице,* уметнице Луис Буржоа. Примарно организовани као скупови праволинијских ритмова, поставком на лучни свод они наговештавају цикличност временског тока. Ову цртачку поставку, употпуњује објекат *„Нисам тамо где желим да будем"* - стари кофер, чији интегрални део чини маса куделье и вештачког крзна. Кудељни праменови својим ритмом наговештавају расуто кретање у галеријском простору. У визуелном смислу, композицијски, елементи овог рада функционишу као тродимензионални цртеж, дефинишући своје постојање кроз освајање простора. Кофер је постављен неуобичајено, орјентисан према вертикалности људске фигуре, наглашавајући расцеп између пасивне функције чувања садржаја и хтења покретљиве материје да се хоризонтално прошири по простору.

Писани део докторског уметничког пројекта „Испреплетане нити, ткања упоредних реалности – цртежи, објекти, инсталације", кандидаткиње Стефание Вељковић, има **99** страна текста и **68** визуелних референци, од тога **48** се односи на процес рада и радове настале у оквиру докторског истраживања. Такође овом корпусу визуелног материјала припадају и фотографије изложбене поставке у просторима *Open Lab* и *Оставинска.* Текст докторског уметничког пројекта употпуњен је списком репродукција радова насталих у оквиру докторског истраживања, као и визуелним илустрацијама референтних уметничких или историјских примера. Ову листу прати и попис литературе који чини **25** библиографских јединица из области теорије уметности, антропологије, етнологије, уметничких монографија и специјализованих публикација о текстилу, ткању и таписерији. Списак вебографије садржи **19** референци које, такође, обухватају поменуте предметне области.

Текст чини *Увод* и шест главних поглавља: ***Феномен косе*** *(Поглед у прошлост; Експресија сентименталности - коса у викторијанском периоду; Верски обрасци; Обрасци данашњице),* ***Нити судбине*** *(Митолошке приче о коси и ткању),* ***Испреплетане нити- друштвена и културна димензија ткања*** *(Наличје тканине; Испреплетане нити парађинске штофаре; Женски рукописи; Савремена таписерија),* ***Растрзано време,*** *(Ткања упоредних реалности),* ***Дводимензионална ткања- цртежи*** *(Почеци; Мали формат; Фротажи; Надовезивање-велики формат),*

***Тродимензионална ткања*** *(Све је почело од „Реликвијара“ 2011. године; Поступак преплетања нити од косе; Биће увек ту за тебе; Forever together/Заувек заједно; Нисам тамо где желим да будем; Пустите ме да сањам, јер без снова се никад нећу одморити; Куда?),* ***Епилог преплитања нити.***

Писани део рада пружа темељан увид у ток и динамику истраживачког процеса. Будући да се људска коса и као почетни мотив и као материјал налази у средишту ауторкиних бављења, Вељковић у првом делу текста посвећује нарочиту пажњу антрополошким, историјским, митолошким и употребним аспектима косе. Мотив косе се теоријски обрађује као носилац скривеног значења, симболике или психолошког стања појединца, али и кроз њену културолошку или друштвену димензију. Појам ткања као специфична форма ручног рада, као подједнако важан за овај докторски уметнички пројекат, представљен је такође кроз призму претходно поменутих дисциплина. Ткање јесте начин продукције рада, али и шира метафора друштвености и организовања простора на чему Вељковић базира своје почетне претпоставке.

У структурном смислу, осим ове основне поделе на теоријски оквир и ауторефлексијски говор о радовима, текст је конципиран на својеврсној форми вишегласја. У њему се преплићу објективни приказ референтне тематике из теоријских извора, ауторкин ауторефлексивни говор о радовима и процесу и цитати из њеног интимног дневника. Овакав приступ осветљава вишеструке позиције и улоге које уметница преузима на себе.

У почетним поглављима Вељковић обрађује и нуди детаљан приказ кључних појмова и феномена који чине поетску и тематску потку њеног уметничког истраживачког рада, кроз анализу дискурса косе, нити, ткања и ручног рада. У првом поглављу ***Феномен косе*** кроз призму различитих дисциплина, Вељковић обрађује место косе, њен културолошки, антрополошки и уметнички контекст. Полазећи од чињенице да се коса као предмет бављења проналази у научним пољима медицине, форензике, физиологији, антропологије, социологије, психологије, историје уметности, те и у областима психоанализе, здравља и лепоте и уметности. Овој тематици кандидаткиња прилази кроз историјски контекст, нарочито се осврћући на експресију сентименталности и употреби косе у викторијанском периоду, преко места косе у оквиру верских образаца, па све до савременог контекста кроз примере уметничких радова који користе косу као материјал.

У поглављу ***Нити судбине*** *(Митолошке приче о коси и ткању),* будући да за своје формално полазиште узима линију, као основни градивни елемент, Вељковић, уводи и појам нити, представљајући га кроз низ митова различитих култура. У истом поглављу, кроз митолошку призму обрађена је и тема ткања чији социолошки аспекти и културни контекст су детаљно разматрани у наредном поглављу ***Испреплетане нити-друштвена и културна димензија ткања***. Ауторка сагледава дату тематику остављајући техничко-технолошки аспекта ткања по страни, позиционирајући ткање и сопствену уметничку праксу у поље феноменологије, где ткање постаје метафора људског искуства, гест којим се материјализују време и феноменолошко поље у коме се сусрећу тело и свет. Потпоглавље *Наличје тканине* Вељковић посвећује филозофу анархо-примитивистичке орјентације, Џону Зерзану, говорећи о ткању *као једном од*

*кључних примера људске креативности која је постојала независно, и пре индустријализације, али и као о активности која илуструје процесе припитомљавања и поделе рада*. Потом следи целина *Испреплетане нити парађинске штофаре*, у којој се говори о локалном контексту, а кроз пример ове фабрике/ткачнице, од њеног настанка, па све до данас. Локални контекст, ауторкин родни град Парађин, иако није непосредно везан за докторски уметнички пројекат изабран је са намером повлачења паралеле између професионалног уметничког опредељења и рада којим се обезбеђује свакодневна материјална егзистенција. На линију ове проблематике надовезује се целина *Женски рукописи,* у ком ауторка полазећи од историјског контекста и етимологије речи ткање, говори о ручном раду, специфичној форми активности која је традиционално повезивана са женом и женским радом. У завршном делу овог поглавља, *Савремена таписерија,* Вељковић говорећи о друштвеном и културном аспекту ткања, долази до савремене таписерије, специфичне форме ручног рада, која спаја традиционално ткање и модерни визуелни израз, мапирајући њен пут трансформације од заната до савремене уметности.

Поглавље ***Растрзано време*** *(Ткања упоредних реалности),* сублимира у претходним поглављима обрађивану проблематику, кроз говор о сопственој уметничкој пракси. У овом поглављу, Вељковић детаљно предочава полазиште свог уметничког истраживања, као и почетне претпоставке које се базирају на осећању расцепа између професионалне и егзистенцијалне равни. Излагање је лично и непосредно и даје увид у низ питања и дилема које прате уметничку професију. Почевши од овог поглавља, Вељковић у излагање укључује и интимне исказе-фрагменте свог дневника, који прецизно откривају неуралгичне тачке преплета уметничког позива и свакодневног живота. Издвајањем ове две, у том тренутку супротстављене сфере живота: уметничког бављења и обављање послова који обезбеђују финансијску егзистенцију, ауторка поставља за циљ да се ова подељеност превазиђе отелотворењем конфликта кроз цртачку праксу и рад на објектима/инсталацијама. Ослањајући се на концепт „апсорбованог времена" Вељковић настоји да помири *све оперативне делове сопствене личности: радника, уметничког радника и уметницу.* Такође, будући да се осећање подељености расцепа, најочигледније испољило у организацији времена, ауторка је истраживала и материјализацију мреже односа времена, тела и простора. У поглављу се даље разматрају лични разлози за избор косе као материјала, полазећи од идеала лепоте и моћи до телесног отпада, кроз дискурс абјектног.

Наредно поглавље, ***Дводимензионална ткања- цртежи*** даје детаљну развојну путању цртачке праксе и представља различите серије цртежа насталих током докторских студија. Говор о појединачним серијама цртежа започиње дневничким записом, пратећи доследно преплет свакодневног животног искуства, стваралачке потребе и фрагментираног времена. *( Почеци; Мали формат; Фротажи; Надовезивање-велики формат).* У свакој од серија Вељковић на особен начин преиспитује, супротставља и истражује односе пуноће и празнине, трајања или дисконтинуитета.

У поглављу ***Тродимензионална ткања*** Вељковић представља своја просторна истраживања, фокусирајући се на приказ четири кључна објекта *Биће увек ту за тебе, Forever together/Заувек заједно, Нисам тамо где желим да будем, Пустите ме да сањам, јер без снова се никад нећу одморити* и инсталацију *Куда?* Појединачни радови, објекти

и инсталација приказани су у пресеку животних околности или догађаја и специфичног начина продукције рада. Такође, и у овом поглављу предочена је методолошка развојна путања уз осврт на почетке рада са косом као материјалом који су претходили докторском уметничком пројекту. Осим тога, једно потпоглавље је посвећено самом процесу и технолошким аспектима рада у поменутом материјалу. Визуелни материјал прати и овај сегмент текста.
У закључном поглављу ***Епилог преплитања нити*** Вељковић даје преглед изложбене поставке сумирајући искуства стечена током докторских студија и рада на пројекту.

**Значај и допринос докторског уметничког пројекта у одређеном пољу уметности**

Докторски уметнички пројекат „Испреплетане нити, ткања упоредних реалности – цртежи, објекти, инсталације" ауторке Стефание Вељковић, на изузетно успешан начин обједињује теоријска истраживања феномена косе и ткања, првенствено кроз призму антрополошких, етнолошких и социолошких позиција, са оригиналним уметничким поступком. Нарочито допринос текстуалног дела пројекта огледа се у јасно предоченом оквиру истраживања као и у прецизно позицонираном месту теорије у оквиру предметне проблематике. Такође, текст отвара питања „наличја" уметничке професије, која често остају невидљива или у другом плану. У докторском уметничком пројекту Стефание Вељковић она постају једна од централних окосница рада. Радови презентовани у оквиру пројекта поред ове концептуалне осе, отелотворују и тихо осећајно знање, преводећи феноменолошко поље у материјалну форму. Изузетно успешна поставка и дијалог са просторним специфичностима датих изложбених простора издваја докторски уметнички пројекат Стефание Вељковић.

**Оцена остварених уметничких резултата докторског уметничког пројекта**

Иако формално образована као сликар, Вељковић је у свом докторском уметничком истраживању на успешан начин савладала просторне и пластичке проблеме и изазове рада са атипичнем скулпторским материјалом. Суверено владајући цртачким поступком, Вељковић је преко серије цртежа техником фротажа успешно објединила цртачку и методологију коришћења употребних предмета за своје просторне радове. Изузетном амбијенталном поставком, сведеном и прецизном, а ипак премреженом бројним релацијама, кандидаткиња је конституисала простор онтолошке повезаности. Серије цртежа, нарочито оних монументалних димензија, осим естетске изузетности својом динамиком и просторношћу отварају се за телесно искуство попут скулпторских радова. Изложбене поставке у оба простора остариле су високе домете у оквиру проширеног поља цртачке праксе, повезујући их са амбијенталним концептима организације простора.

**Оцена о испуњености обима и квалитета докторског уметничког пројекта у односу на пријављену тему**

Докторски уметнички пројекат „Испреплетане нити, ткања упоредних реалности – цртежи, објекти, инсталације", кандидаткиње Стефание Вељковић у потпуности је по обиму и квалитету испунио оно што је антиципирано у пријави теме. Кандидаткиња се педантно водила предложеним корацима, проширујући поље истраживања на историјску каталошку грађу која се тицала локалног контекста, парађинске штофаре и као и на ретке публикације из области уметничке таписерије. Накнадним, луцидним избором изложбених простора и препознавањем њихових просторних специфичности, кандидаткиња је додатно надоградила поетски и значењски домет свог рада.

**Критички осврт**

Полазећи од супротстављених уметничких приступа где се уметничко дело сагледава кроз његове формалне елементе, као аутономна целина, наспрам концепата који своје упориште имају у егзистенцијалним питањима и дају предност стваралачком процесу над формом, ауторка се сусрела са великим изазовом настојећи да их обједини. Током истраживања, Вељковић је на успешан начин пребацила тежиште свог дотадашњег уметничког фокуса, са форме, на поље акције и догађаја где се уметнички рад сагледава кроз однос између геста и перцепције и материјалног трага. Не одбацујући, већ напротив и даље негујући високе формалне домете у својој уметничкој пракси, ауторка ју је надоградила кроз феноменолошки приступ. Уметнички радови постају слојевите органске структуре које егзистирају као стално преплитање перцепције и акције, унутрашњег и спољашњег, тела и простора. Тродимензионални радови постају места где се субјект и објекат не могу строго раздвојити, већ су нераскидиво повезани у непрекидном међусобном обликовању и творењу значења.
Важно је напоменути и да је кандидаткиња одабрану методу ткања, препознавши њен симболички и метафорички потенцијал, доследно инкорпорирала у свим сегментима свог истраживачког рада, афирмишући и повезујући чин преплета са чином творења *меса света*.

**Закључак комисије**

Предложени докторски уметнички пројекат „Испреплетане нити, ткања упоредних реалности – цртежи, објекти, инсталације", кандидаткиње Стефание Вељковић представља оригиналан уметнички рад ауторке са значајним доприносом у проширеном пољу цртачке праксе, који успешно обједињује цртеж са амбијенталним концептима организације простора.
Својим докторским уметничком пројектом Вељковић је демонстрирала значајно истраживачко и теоријско настојање да се на складан и целовит начин обједине високи формални домети уметничког рада са процесом и уметничким гестом. Имајући у виду

квалитет остварених резултата докторског уметничко пројекат „Испреплетане нити, ткања упоредних реалности – цртежи, објекти, инсталације“, кандидаткиње Стефание Вељковић, комисија сматра да је кандидаткиња веома успешно реализовала и представила своје уметничко истраживање и предлаже Наставно-уметничко-научном већу Факултета ликовних уметности да усвоји овај извештај и достави га Сенату Универзитета уметности како би се одредио датум одбране.

Београд, 19. 10. 2026. године

**ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ:**

др ум. Љиљана Шуњеварић, доцент,
Универзитет уметности у Београду,
Факултет ликовних уметности

др ум. Наташа Кокић, доцент,
Универзитет уметности у Београду,
Факултет ликовних уметности;

мр Даниела Фулгоси, редовни професор,
Универзитет уметности у Београду,
Факултет примењених уметности;

др Никола Шуица, редовни професор у пензији,
Универзитет уметности у Београду,
Факултет ликовних уметности;

др ум. Оливера Парлић Карајанковић, редовни професор (ментор),
Универзитет уметности у Београду,
Факултет ликовних уметности.

ОЦЕНА ИЗВЕШТАЈА
О ПРОВЕРИ ОРИГИНАЛНОСТИ
ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА / ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

На основу Правилника о поступку провере оригиналности докторских уметничких пројеката и докторских дисертација које се бране на Универзитету уметности у Београду и налаза у извештају из програма iThenticate којим је извршена провера оригиналности докторске дисертације **„Испреплетане нити, ткања упоредних реалности – цртежи, објекти, инсталације“** ауторке Стефание Вељковић, констатујем да утврђено подударање текста износи 7 %. Овај степен подударности последица је цитата, личних имена, библиографских података о коришћеној литератури, тзв. општих места и података, што је у складу са чланом 9. Правилника.

На основу свега изнетог, а у складу са чланом 8. став 2. Правилника о поступку провере оригиналности докторских уметничких пројеката и докторских дисертација које се бране на Универзитету уметности у Београду, изјављујем да извештај указује на оригиналност докторске дисертације, те се прописани поступак припреме за њену одбрану може наставити.

27. 10. 2026. године

Ментор
Оливера Парлић Карајанковић